

ΠΩΣ ΕΠΕΛΕΞΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΥ...

- Δημοσίευση: elefvala5607

Όπως όλα τα παιδιά της τρίτης γυμνασίου... έτσι κι εγώ... μπήκα στην διαδικασία να επιλέξω αν θα ακολουθήσω επαγγελματικό λύκειο ή γενικό λύκειο...

Η δική μου σκέψη, μιας και δεν μου άρεσε και πολύ το διάβασμα, ήταν να πάω σε ΕΠΑ.Λ. τουλάχιστον να μάθω και μια τέχνη που θα μου φανεί χρήσιμη στο μέλλον κάτι που δεν θα είχα την ευκαιρία στο γενικό. Όπως ήταν αναμενόμενο οι τριγύρω μου, καθηγητές... γονείς... φίλοι..., δυσανασχήτησαν!

Όλοι ξέρουμε το γιατί! Στην Ελλάδα επικρατεί μια αντίληψη όχι και τόσο καλή για τα ΕΠΑ.Λ. Οι περισσότεροι άνθρωποι, ακόμα και κάποιοι καθηγητές, συνήθως αυτοί που δεν έχουν δουλέψει σε επαγγελματικά λύκεια, έχουν μια αρνητική στάση απέναντι στην «δουλειά» που γίνεται σε αυτά... είτε από το μέρος των παιδιών είτε των καθηγητών! Για να πω και την αλήθεια κι εγώ αυτό πίστευα... Νόμιζα μέσα από όλες αυτές τις ιστορίες που είχα ακούσει ότι θα πάω εκεί και θα περνάω χαλαρά την ώρα μου κάνοντας χαβαλέ με τους φίλους μου και με τους καθηγητές μου και κάνοντας λιγοστό μάθημα.

Μετά από πολλές διαφωνίες που είχα με τους γύρω μου αποφάσισα να ακολουθήσω το ΕΠΑ.Λ. Λόγω κάποιων μπερδεμάτων με την εγγραφή μου αναγκάστηκα να παρακολουθήσω την τάξη του γενικού τις δυο πρώτες εβδομάδες. Η ατμόσφαιρα ήταν πολύ βαριά θα έλεγα... Σαν να υπήρχαν δύο στρατόπεδα... των παιδιών και των καθηγητών... Το μάθημα γινόταν καθαρά και μόνο για τα παιδιά που πήγαιναν φροντιστήριο, τα υπόλοιπα είτε προσπαθούσαν να ενταχθούν στους γοργούς ρυθμούς του μαθήματος είτε περίμεναν μέχρι να χτυπήσει το κουδούνι ζωγραφίζοντας και σχεδιάζοντας τα τετράδια τους, όπως εγώ δηλαδή... Οι δυο εβδομάδες πέρασαν βασανιστικά και με πολύ βαρεμάρα... Όταν ήρθε η μέρα της αλλαγής σχολείου ήμουν ενθουσιασμένη. Έτοιμη για χαβαλέ... τουλάχιστον έτσι νόμιζα... έτσι με είχαν προϊδεάσει! Πόσο λάθος έκανα... πόσο λάθος έκαναν...!!! Το επτάωρο κυλούσε νεράκι... το μάθημα ήταν τρομερά ενδιαφέρον... η ατμόσφαιρα φιλική, οικεία όπως πρέπει να είναι σε όλα τα σχολεία... οι καθηγητές μας φερόντουσαν σαν παιδιά τους... και όχι σαν άψυχα «μυαλά» που πληρώνονται για να γεμίσουν....

Αυτή ήταν η ιστορία μου για να καταλάβουν κάποιοι ότι δεν έχει σημασία γενικό ή ΕΠΑ.Λ.! Το να χαρακτηρίζουμε σχολεία και μαθητές που φοιτούν σε αυτά δεν έχει καμία ουσία... Η ουσία βρίσκεται μέσα μας.. τι ήμαστε διατεθειμένοι να δώσουμε σαν καθηγητές και τι ήμαστε εισπράζουμε σαν μαθητές.....